

CASAL Català de Mèxic

Any 1

Desembre de 1945

Nº 3

UNA MISSIO IMPERIOSA

Si posem la marxa dels esdeveniments a l'entorn de les coses de casa nostra, sota el contrast que ens imposen la nostra condició de patriotes i de patriotes conscients dels mil sofriments materials i morals que endogallen el nostre poble i tots els altres pobles hispànics, es forçós que sentim l'angúnia de la insatisfacció i el neguit de veure més clares i millors realitzacions.

Ni l'afany d'insistir, ni el desig de que la veu del nostre CASAL ressoni en aquests àmbits, no guien per un sol moment els nostres pensaments. Els guia només aquella altra noble ambició de veure alliberats de la bèstia feixista els nostres pobles que foren els primers en lluitar contra d'ella, mentre avui han de contemplar, astorats i angoixos, com arreu els penons de llibertat emergeixen de l'esforç i el sacrifici de la lluita...

...I no és pas que d'esforç, de sacrifici, ni de lluita, n'hagin hagut de regatejar; l'han prodigat a mà vessada com el qui més. Molt més que molts.

La persecució, el vessament de sang, la vexació no els hi ha pas estat escatimada. Si monstres hi han hagut en aquest horrible trànsit del feixisme més cruent per damunt dels pobles del món, pocs han assolit el nivell de vessània, de traïció i de sadisme com el que exhibeixen impudicament Franco i els seus sicaris de Falange. Les malvestats, les condemnes i les execucions, segueixen avui a casa nostra a un ritme discordat. Cada dia podem afegir nous noms a les llargues llistes de màrtirs, i sabem a més dels màrtirs ignorats que no surten de l'anonimat, però que cauen en el mateix camí de dignitat patriòtica.

Davant aquesta terrible realitat, podem nosaltres... poden els organismes encarregats de vetllar per la sort de la República i dels drets, marrar el pas?

...Té ningú avui altra missió més imperiosa que alliberar els pobles hispànics del seu tràgic esmortuïment?... Hi altra tasca més peremptòria que la de la connexió de totes les forces antifranquistes en una unitat efectiva i operant?

Nosaltres, els homes que composem el CASAL CATALÀ, units per la doble condició de catalans i de republicans, heterogènis en les disciplines de Partits, però homogènis en l'amor a la Pàtria esclavitzada, cridem ben alt per a que ens escoltin tots aquells que poden i deuen fer-ho: ES L'HORA DE LLANÇAR-NOS A L'ACCIO

Acte commemoratiu en el 5è. aniversari, de la mort del President Companys.

Amb motiu del 5è. aniversari de l'afusellament del President Companys pels esbirros de la Falange, el Casal Català de Mèxic celebrà el dia 8 de Novembre un acte commemoratiu que es veié molt concorregut.

Feren ús de la paraula Antonio Palacios per Izquierda Republicana a Catalunya, el diputat Xavier Casademunt, per Esquerra Republicana i Miquel Adam, pel P.S.U. de C.

Antonio Palacios llegí una emotiva recordança al President Companys, del que en destaquem les següents paraules: "No soc català, però estimo tan profundament Catalunya com aquell que hagi tingut la sort de neixer en ella.

Vaig tenir la sort de tractar a Lluís Companys en èpoques felices i en temps desgraciats. Sempre era igual en caràcter i en reaccions. El que era bo l'admitia com una cosa pasatgera i efimera, i el que era dolent sabia soportar-ho amb l'estoïcisme del filòsof i la serenitat de l'home... perquè Companys fou abans que res i per sobre de tot, això: UN HOME!

Entre les innumerables facetes de la seva personalitat, en tenia una —pot ésser desconeguda per molts— que demostrava el seu esperit refinat i el seu profund amor per tot el que fos un exponent de les belles arts. L'agrajava la música en deliri i paladejava amb exquisit goig els concerts i les sarsueles, quan aquestes mantenien la dignitat lírica perfecta...

Al poc temps d'haver arribat a Barcelona després de la seva condemna pels fets de l'any 34 un periodista li preguntà... "Don Lluís de no haver estat advocat i polític, què li hagues agradat ésser?" Totseguit contestà: "Director d'orquestra... Jo sent-ho la música en el

Passa a la pàg. 2

DECISIVA! cada moment perdut ens pot ésser, demà, tirat en cara com una defecció als nostres deures patriòtics!